

Na de rubriek in 'Iedereen Beroemd', is er nu de theatervoorstelling én het boek van Ief Gillis.
Foto RAYMOND LEMMENS

“Coureur werd facteur”

Ief Postino rijdt nu door de theaters met 'Post!'

HEUSDEN-ZOLDER - Vorig jaar was theatermaker Ief Gillis op Eén te zien in 'Iedereen Beroemd' als Ief Postino, de postbode die in Italië brieven ging bezorgen van Limburgers aan hun Italiaanse familie, vrienden, geliefden. Gisteren ging zijn voorstelling 'Post!' in première.

Raymond De CONDE

Het is een deels autobiografisch verhaal, gisteren verteld in de Luchtfabriek van Heusden-Zolder, boven de mijn waar zijn vader vroeger werkte. Toeval: in 1969, het jaar dat hij geboren werd, zagen ook de postcodes in ons land het levenslicht, wat het werk van postbodes aanzienlijk vergemakkelijkte. Ief had gedurende zijn hele jeugd maar één droom: wielrenner worden. Daar deed hij alles voor, hij gaf er zelfs zijn studie voor op. Tot een knieletsel zijn droom aan diggelen sloeg. Van lieverlee schakelde hij over op een beroep dat hij toch nog al fietsend kon beoefenen: facteur. Een ander verhaal in de voorstelling gaat over zijn verhuizing. Hij ging voor

de liefde van Bolderberg naar Borgerhout, nu vijftien jaar geleden. Zestig kilometer verschil maar toch een cultuurschok. Dat deed hem nadenken over de ont-heemding die migranten meemaken wanneer ze in een nieuw land terecht komen.

Zelf groeide Ief op in Bolderberg tussen kinderen van Italiaanse gastarbeiders en mede door zijn liefde voor Italië kwam hij op het idee van 'Il Postino', de postbode die een brug slaat tussen Limburg en Italië, een brug vol nostalgie en liefde op afstand. In de voorstelling put hij uit zijn ervaringen van vorig jaar, toen hij in Italië zestien brieven ging bezorgen.

De voorstelling eindigt met enkele fragmenten uit brieven, voorgelezen door Steven Wouters. Het is telkens maar de helft van een verhaal, dat door het publiek met eigen verbeelding moet worden aangevuld. 'Post!' is een voorstelling waarin Ief Gillis laat aanvoelen wat een dubbele nationaliteit emotioneel kan betekenen. En tevens een warm pleidooi voor een communicatiemiddel dat in de verdrukking is geraakt door die

snelle, koude mails.

Francesco Moser

Gisteren werd ook het boek 'Postino' voorgesteld dat Ief samen met Steven Wouters schreef. Het is de neerslag van zijn tv-avontuur van vorig jaar. Het overzicht begint met zijn bezoek aan oud-wielerskampioen Francesco Moser in Trento, aan wie hij een brief bezorgt van een 80-jarige pastoor, Don Claudio Pellegrini. Die werkt al vijftig jaar in Waterschei voor de Missione Cattolica van de Italiaanse gemeenschap en was altijd supporter van Moser die in Trento ooit zijn buurjongen was. Bij de familie Pellegrini kwam de kleine Francesco altijd warme melk drinken. Hij vertelt dat Don Claudio later ooit in de volgwagen heeft gezeten. Ief Postino ontmoet Moser in diens wijngaard en er lopen twee honden rond: Freddy en Tom. De laatste genoemd naar, jawel, Tom Boonen.

Het boek eindigt met het verhaal van de Limburgse muzikant Michel Bisceglia, die zich afvraagt of zijn roots in het vissersstadje Bisceglia liggen. Hij gaf Ief Postino

niet enkel een brief mee maar ook een zelfgecomponeerde hymne aan het stadje. Op verschillende plaatsen van de stad las Ief de brief voor, omringd door nieuwsgierige omstanders. Als toemaatje liet hij de hymne uit zijn cassettespeler weerklinken. De volgende dag stond er een artikel over de Belgische postbode in de plaatselijke krant.

Omerta

Het boek bevat ook beschrijvingen van Italiaanse gerechten en enkele persoonlijke beschouwingen van de postino: onder meer over de lovenswaardige Italiaanse gewoonte van ouders om hun volwassen kinderen in kangoeroewoningen onder hetzelfde dak te laten wonen. En over de omerta rond de maffia, waar Italianen liever over zwijgen, ook al slokt de maffia een kwart van de inkomsten op.